

klaring om sin hele Formuestilstand". Naar der ikke er Tale om at beskaffe Formue, hvortil skal saa hele denne fuldstændige, uforbeholdne Forklaring om den hele Formuestilstand? Det maatte jo være nok, at de Vedkommende gave Forklaring om deres Indtægt og om, hvad der efter deres Mening taler for at beregne deres Indtægt mindre. Dette Ord „Formuestilstand“ maa vistnok forandres, forsaavidt man ikke kommer til en Formuesskat; men da jeg haaber, at man kommer til en saadan, kan Udtrykket dog være paa sin Plads. — Jeg har en lille Bemærkning at gjøre ved § 17, en Bemærkning, der ogsaa her som ved flere andre Lovforslag, kunde være paa sit Sted. Om den Kundgjørelse, der skal finde Sted efter andet Stykke af § 17, hedder det, at den skal ske „i den til offentlige Besjendtgjørelser for Stedet autoriserede Avis“. Nu er det en Klage, som vi høre over hele Landet, at vore Embedsmænd ensidig besjendtgjøre i deres eget Partis Aviser, men ikke ville have Noget at gjøre med Aviser, der skrives i en anden politisk Retning, og derfor mener jeg, at man her skulde forandre dette til „Kundgjørelse i Stedets Avis eller Stedets Aviser“ — (Afbrudelse). Ja, Sogneraadene ere paa Landet, og hvert Landsfrøg har sin Kjøbstad, hvor man har en Avis. Det er en Bemærkning, som jeg ikke troede vilde have mødt nogen Modsigelse fra nogen Side; men jeg hører nu, at der er et æret Medlem, der ikke engang vil gaa med til at vise denne Hæfærdighed (Afbrudelse). Ja, Sogneraadene kan man jo nok kaste Brag paa, naar man bor i en Kjøbstad, men jeg tror ikke, at det er rigtigt. — I § 23 bestemmes Sammensætningen af Overligningskommissionerne. Det forekommer mig, at denne Sammensætning ikke er ganske rigtig overfor vore Kommuner. I Kjøbenhavn skal Overligningskommissionen bestaa af 3 af Kongen paa 3 Aar udnævnte Mænd, i Kjøbstæderne skal den bestaa af Borgmesteren som Formand samt 2 paa 3 Aar valgte Medlemmer, af hvilke Indenrigsministeren udnævner det ene, saaledes at Kommunen er indskrænket til af 3 Medlemmer at kunne vælge det ene. Paa Landet skal Overligningskommissionen bestaa af Amtmanden som Formand samt 4 paa 3 Aar valgte Medlemmer, af hvilke 2 udnævnes af Indenrigsministeren, saa at det altsaa kun bliver 2 af 5, der udnævnes af Amtsrådet. Der som Forudsætningen for denne Bestemmelse havde været den, som blev vedtagen ifjor ved en Dagsorden, hvormed denne Sag blev sluttet, at den kommunale Stat skulde begrændes paa en saadan Grundsetning, der ogsaa kunde anvendes med Hensyn til Statskatter, vilde jeg ikke have det Mindste at indvende derimod, men da det dog er muligt, at vi kunne komme til at vente nogen Tid, selv om dette Udkast maatte blive til Lov, inden vi fik en lignende Lov for Statskatterne, forekommer det mig, at man passende kunde ud-

sette denne Sammensætning, indtil vi faae en Lov om Indførelse af Statskatter paa samme Grundlag, og at man til den Tid kunde lade Overligningskommissionen blive valgt paa en noget mere til Kommunens Ret svarende Maade. — Jeg havde noteret mig § 25, andet Stykke, hvori man blander Amtmanden ind, men da der fra anden Side er gjort Bemærkning herom, skal jeg ikke udtale mig videre om dette Punkt. Endnu skal jeg ved § 36 gjøre den Bemærkning, der ogsaa er gjort fra en anden Side, at Loven om Landkommunernes Styrelse af 6te Juli 1867 i § 18 bestemmer, at naar man fik en Lov om den kommunale Beskatning, skulde deri fastsættes Forholdet mellem den Del af Beskatningen, der skal udredes efter Hartkorn, og den Del, der skal udredes ved personlig Ydelse. Det er ikke her forsøgt at indføre en saadan Bestemmelse, men jeg tror, at man bør gjøre et saadant Forsøg. De Grunde, der have været, til at bestemme dette Forhold paa forskellig Maade i Landets forskellige Kommuner, falde jo væsentlig bort, naar dette Udcast bliver til Lov, og jeg tror derfor ikke, at der længere behøver at være en saadan Usikkerhed med Hensyn til, hvor stor en Del af en Kommunes Skatteydelse der skal udredes efter Hartkorn, og hvor stor en Del efter personlig Indtægt, men mener, at man kunde fastsætte dette i Lovforslaget.

Steenstrup: Det ærede Medlem, der i dette Dieblit satte sig, gjorde opmærksom paa, at Ministeriet ganske rigtig i Motiverne stemplede Formue- og Leilighedsstaten som en udmærket og fortrinlig Stat, den bedste, der kunde faas (Indenrigsministeren: Ja, i Principet). I Principet; men hvorfor er den ærede Minister fravegen Principet? Naar man skal søge efter et Svar paa dette Spørgsmaal, bliver det: Af Hensyn til Kjøbenhavns Kommune. I Motiverne kan jeg ikke se noget andet Svar. Den ærede Minister siger, at han holder paa det Samme, som Kommunalbestyrelsen gjorde, nemlig ikke at beskaffe Formuen; Andet siger den ærede Minister ikke, saavidt jeg erindrer. Og hvad siger Kommunalbestyrelsen? Den siger, at hvis man beskatter Formuen eller bruger den forhadte sitgende Skala, saa flygter Formuen. Nu gad jeg nok vide, hvorfor Maend med 2000 Rd. Indtægt ikke flygte? Det er jo dem, der betale den højeste Stat; men de ere ikke flygtede. Og hvorfor flygte paa Landet ikke Eiendomsbesidderne, da det jo dog er dem, der hjem søges af Formue- og Leilighedsstaten? Naar man i en af de smaa Kjøbstæder tager to Personer, af hvilke den Eine har 2000 Rd. Indtægt af sin Formue og den Anden har 2000 Rd. Indtægt af sit Haandværk uden i Dyrigt at have nogen Formue, og man ligner den Første dobbelt saa høit som den Sidste, og naar den Første finder paa at klage, saa tør jeg sige for ganske vist — og jeg har Erfaring